

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára: Egész évre . . . . . 10.— K Fel évre . . . . . 5.— " * Negyed évre . . . . . 2'50 " Egyes szám ára 20 fillér.	Felelős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR. MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.	Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.	Telefonszám: 13. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván. Nyitlitér sora 1 korona.

A tengerek ura.

Alsólendva, június hó 17.

Anglia körül a tenger vize egyre tarajosabb, egyre haragosabb; vad, fékevesztett hullámai csudás dalt zengenek, olyat, amely megfagyaszítja az ember szívében a vért, megrázza a csontban a velőt.

Amíg nem volt háboru s a békés kereskedelmi hajók szeltek keresztül-kasul a könyök csatornát, vagy amikor a félelmes hajóóriások magnéiküli ágyubömböléssel hirdették, hogy a vészés jövő másfolyan hanggal rezgetteti meg a víz tükrét, a tenger néma volt, türt és szenvedett. Évtizedeken át hallgatta a hol keleten, hol meg nyugaton tizével, százával dördülő ágyuóriások riasztó bűgását s megértette, hogy nyugaton azt süvöltik az ő fülébe, hogy a tenger ura a Buckingham-palotában lakik s a visszhang azt feleli rá keletről, hogy: „nem hiszem.“ Ez a párbeszéd töltötte be a levegőt, a földet, a víz alját és a föld mélyét, ezen mosolygott a víz, mert a hangnak, amely elsiklott a tükör fölött, ha még olyan fojtógázos illata, ha még olyan félelmes színe, ha még olyan förtelmes jóslása is volt, — nem volt ereje, nem volt magja.

A tengernek nem is volt módja belevegyülni abba a vitába, hogy ki nevezheti magát joggal a tenger urának. Őt nem kérdezték meg, ő nem szólt ellene sem a nyugati hangnak, sem a keletről jövő válasznak.

Jött a haláltermő év, jött a háboru, megkeményedett az üreshangu ágyutorok gyümölcse, belsejében megérett a mag s most ezek szántották a vizet, mint az élettermő földet a paraszt. Most sulya lett minden szónak, amely elhagyta az ágyuk torkát, a suly nekilödült a vitatárs oldalának s az vagy megreccsent és igazat adott az előtte szólónak, vagy gögös lépésekkel halad tova, lerázva magáról a mag szülánkjait, mint utszéli vándor ruhájáról a port.

Két esztendőn keresztül hajlongott jobbra-balra a gyilkos érvekkel ostromolt ellenfél, hol a nyugati táborból, ritkábban a keletiből; két év óta hányszor száguldott át a nagy víz síkján az a sikongó, dühtől toporzékoló hang, hogy „azért mégis mi vagyunk urai a tengernek“, anélkül, hogy csak egyszer is megvilágították volna ezt a kérdést azok az erők, akik el tudják dönteni ezt a vitát.

Hullhatott a mélybe ezer és ezer katoná, elpihenhetett a lágy sírban százával a hős, hasztalan ég éjjente a sejtelmes habok fölött egy-egy Weddingen lélek lángja, az a kérdés, hogy ki a tenger ura, még mindig oka a nagy szárazföldi vérontásnak.

Most mintha jött volna válasz erre a kérdésre, most mintha felelt volna a tenger és pedig olyankor, amikor nem kérdezték, amidőn nyugatról újra világrengető hangon hirdették, hogy a tenger ura a Buckingham-palotában trónol.

Mikor hajókat kellene megmenteni és névtelen hősök ezreinek segély-jajongása keres meghallgatást, senkinek sem jut az eszébe azon gondolkozni, hogy az igazi urat vajjon meg lehet-e találni Keleten, vagy Nyugaton?

Ma, mikor az angol partok közelében szétolvad egy bömbölő hangu torok és elnyelik a hullámok mindenestül a tenger rendíthetetlen ura elvének hangoztatóját, amidőn a bösz emberi hang elnémul s a sós víz fojtó tömege megmeregíti a rideg arc torzvonásait, az ölelő hullámok halálos szerelemmel vonják magukhoz a tehetetlen földi erőt, ma nem kérdezi senki, de megfelel rá maga a tenger:

— Én vagyok az ura önmagamnak, felettem uszhatsz, felettem bömbölhetsz, vitázhatsz gyarító ember, de ha én kinyitom a torkomat, elnyellek, eltemetlek, elfeledtetlek, mintha sohasem lettél volna! Sohasem uralkodtál rajtam, sohasem lehetsz az uram, öröktől fogva ellenséged vagyok s amíg föld és víz lesz ezen a golyóbison, én leszek az ur fölötted!

Anglia körül ezt zengi a tenger morajlása. Kitchener már nem hallja meg, de életben maradt néhány, ezeknek is szól ez az intelme.

Ha majd elnémul az ágyuszó.

Néhány szó a határvidékek kulturájáról.

A világháboru lelket lekötő eseményei között a diadalmas győzelem reménye mellett egy testvérgondolat lép előtérbe: mi lesz a feladatunk, hogy a mai viszonyok között szokatlanul hosszú háboru után a békét minél áldásosabbá tegyék.

Mert ha a velünk szemben álló elleneséges nemzetek vezető férfiai, akiknek nevéhez a háboru átka és nem győzelmi mámore fűződik, kidüllesztett mellel, kevés alappal, de annál hangosabb szóval hirdetik, hogy a győzelem istenasszonya a harc végén mégis csak rájuk fog mosolyogni, mi erősebb alapon, de szerényebben, elbizakodás nélkül remélhetjük, hogy a teljes diadal, vagy legalább a békét kikényszerítő győzelem a mi oldalunkon lesz.

A gyilkos harc után azonban nem lesz béke, ha a béke fogalmában a nyugalom, tespedés, téltenség, kimerültség, elerőtlenedés jegyeit értjük.

Ha elnémul az ágyuszó, ha a Halál mezején újra kihajt az Élet éltető kalásza, ha az utolsó vitéz is eltávozik a frontról, új küzdelem támad a nemzetek közt. Ez a küzdelem az anyagi, a gazdasági erőforrások körül fog folyni. Hiszen a háboru okai között is fontos szerepe volt a gazdasági politika hatalmi kérdésének.

Győzelmesen csak az a nemzet kerülhet ki ebből a hosszú évtizedekre kiható nagy háboruból, amely nemzet a maga nemzetszervezési fejlődésének minél biztosabb anyagi alapot tud teremteni. Az anyagi fejlődést tehát a nemzetek nagy versenyében kísérvé párhuzamos lépéssel a közművelődési haladás.

Anélkül, hogy összehasonlítást tennénk Németországgal, megállapítjuk, hogy ezen a téren nemzetünk fontos feladatok előtt fog állni. Eddig a mi közművelődési haladásunk nagyon is központi volt. Budapestet, az ország fiatal szívét kellett minél több életerővel ellátni. S ez egy ideig érthető is volt. De ma már, midőn fővárosunk jóban és rosszban versenyre kél a művelt Európa legnagyobb városaival, másképp kell gondolkoznunk. S ezen a téren, talán még gyengye lábbal, de ráléptünk a haladás útjára.

Ha majd elnémul az ágyuszó, intenzívebb alapokra kell fektetni a határvidékek magyarosítását is. A nemzetiséglakta vidékeken már eddig is működtek magyarosító célú kulturális egyesületek, melyeknek legfőbb hivatását az a feladat képezte, hogy az országnak minden egyes fiát nem csak érzésben, de nyelven is magyarrá tegye, de ezek az egyesületek — sajnos — nem fejtették ki, nem fejthettek ki olyan mun-

VASUTI MENETREND

|| május—októberi (nyári) kiadása megjelent. — Minden utazó embernek nélkülözhetetlen! — Ara 80 fillér.

||

Kapható **Balkányi Ernő** könyvkereskedésében Alsólendván.

kát, mint amely kívánatos lett volna. Hogy ne menjünk tovább, itt van mindjárt a Zalaegerszegen székelő Zalavármegyei Közművelődési Egyesület. Ennek az egyesületnek volna a feladata az, hogy az alsólendvai járás vendvidékén s a csáktornyai és a perlaki járasok horvátlaktá vidékein a magyarosítást minél intenzívebben vezesse, irányítsa és előmozdítsa, de az egyesület — részint a felülről jövő támogatás lanyhasága s részint az eszközök hiánya miatt — alig fejthetett ki eddig valami akciót. Meg is látszik ennek a szomorú eredménye: nemzetiségi vidékeinken temérdek olyan gyermek van, aki az elemi iskolát elvégezte anélkül, hogy magyarul megtanult volna. Hogy a felnőttek mennyit konyítanak a magyar szóhoz, arról nem is szólnék. A mi közművelődési egyesületünk tevékenységére néhány, a magyar nyelv terjesztésében ügyeskedő tanító megjutalmazásán túl alig terjedt. Pedig temérdek volna itt a munka, a tenni való!

Vegyük csak a mi speciális helyzetünket. A vend iskolák majdnem kivétel nélkül tulzsufoáltak, egy-egy tanerő száznál is több gyermeket „magyarosít.” Az iskolában, a templomban a vend szó dominál. A felnőttek oktatása, magyarnyelvi tanfolyamok ismeretlenek. Kulturális intézmények nincsenek. Sehol egy könyvtár, sehol egy magyarosító és ismeretterjesztő egyesület vagy társaság. Hiába egy-egy lekeesebb tanító vagy lelkész igyekezete: az erők és eszközök teljes szervezetenlenség miatt holt pontra jut minden munka, minden törekvés.

Pedig a határszéli vidékek meghódítása a magyarság megerősödését és a nemzeti kultúra emelkedését jelenti.

Reméljük, hogy ha majd elmúl az ágyudörgés, az állam megfelelő támogatásban fogja részesíteni a közművelődési egyesületek akciót és ő maga is minden erejével azon lesz, hogy nyelvben is egyétre ejtse ezt a nemzetet. Erre a célra sem fáradságot, sem áldozatot nem szabad sajnálni. Éppen a mostani világháború mutatta meg, hogy e nemzet minden egyes fiának egyély kell tartoznia, egyik a céljának, a

törekvéseink, közösek a barátaink és az ellenségeink.

A magyar szó diadalát várjuk a béke utáni időktől, s várjuk itt a vendvidéken is!

Mindenki a helyén maradjon!

— A wolosatei nyárfaerdő története. —

Híres volt a szigorúságáról a kapitány, kemény ember, tűzben edzett acél, nem hajlik az Istennek sem, legfeljebb török, — de ahhoz kell is erő, hogy eltörje! A legények jobban féltek a szürös félszemétől (a másikat negyélű muszka bagnet vágta ki), mint a tizenötös gránától. Ez az ember mesélte el nekem a wolosatei nyárfaerdő történetét. A szava német volt, a szíve és lelke magyar!

— Most egy esztendőre... szomorú gyásznap volt! Örületes dolog, — a legveszettebb tűzben állunk az erdő szélen hevenyeszve ásott árkokban; zúg, visog a golyóeső, lenn a bokrok és fák közt lassan, lökészerű hullámmozdulatokkal nyomul előre az orosz rajvonul, utána másik, harmadik, ott nyűzsög a tartalék, tele az egész völgy a földszíni hadsereggel. Szemben a hegyoldalon — dünn... zúúú... dünn... zúúú... — makacs dühvel ágyuznak, a tompa, mély dörmögés alkalmanként átörli a szédítő puskaropogás. Gépfegyverkalapálás lármáján... Késésgbesesített erővel dolgoznak a legények, sorban végig bukának el, roskadnak össze véres emberek, a hadnagyot most viszik el, a szemét át ütött be a golyó, amott a két sebesültszállító egyszerre esik össze rá a hordágyra, a sebesültre... ordoztás, jajgatás, szitkok... És ekkor szól a telefon:

— A Cote orosz kézben... átszakították a vonalat... okvetlen tartani az erdő szélét, amíg erősítés érkezik... *-ik ezred már utban van... tizenöt perc múlva ott vannak...

Mintha belém löttek volna! A Cote... Ez itt a bal szomszédom, — áttörték az oroszok, — akkor minden percben az oldalamban lehetnek, — — ép most, mikor lenn jön a támadás!

— Kadét! Negyedik és első szakasszal a domb tulsó oldalára az erdő behajlásánál! Beátni és tartani, amíg erősítés jön!

Védemen kell az oldalamat; nehéz szívvel néztem a megriktult rajvonulat, a kivont két szakasz a fák védelme alatt szórt sorokban rohan át a dombon. Az oroszok lenn sűrítik az első rajvonulatát, a harmadik is beleolvadt már, a tartalék felefeljődik, — jön mindjárt a roham! És most kaphatom balról is a támadást, — két szakasz ott, vajjon meddig bírják? Tizenöt percig kell tartani, — már a domb mögött is ropogni kezd a puszka, csakugyan, az oroszok már az oldalamban vannak!

És megkezdődött a tébolyító gyilkolás! Nem voltam ép eszemnél, rohantam, bukdácsoltam végig az árokban, ordítottam, üvöltöttem kábult böszültségben. — Az erdő sarkán állt a két gépfegyver, dühödten durrogtak folytonosan, reszkette falták be a kigyózó patronszalagot, ... gözülőgve, véres arccal kormányozták a fiuk, az egyik elől, roncsolt lábbal, hörögve fektet a feketén fénylő vascső mellett és ájultan adogatta tovább a szalagot... Lenn jött a roham, nehékesen hullámzó, sűrű sorok... Legényeim részegett, állatias üvöltözéssel dolgozták a Schnellfeuert, futkostam mögöttük végig a sorban hajadonfővel, a szemembe folyó izzadásgól vakon és eszméletlenül ordítottam szakadatlanul!

— Bátorság!... Mindenki a helyén maradjon!... Mindenki a helyén maradjon!

Véres testeken bolottam át; rekedt halálordítások csengtek fülembé, zugott a tüzelés... És most fenn a dombtetőn, a ritkás nyárfák közt tántorgó alakok jönnek... a bakáim nem állják a tüzet... visszajönnek... a két szakasz nem bír fedezni... és akkor mind elvesztünk! — Kiurom az árokból a súvító golyók közé és bukdácsolok föl elébbük!

— Vissza! Vissza!... Mindenki a helyén maradjon!... Mindenki a helyén maradjon!

Véres, tépett fiuk lílegnek, hörögnek. Csak vissza, vissza! Némán megállnak, visszafordulnak, én is áftatok velük a tulsó domboldalra! — Ritkásan pattog, ropog a puskatűz, ... uram Isten, végig a rajvonalunk csupa halott és sebesült, alig itt-ott térdel egy-egy baka és ló fásult, szédült érzéketlenséggel lefelé, — lent csoportosan jön az orosz, sűrűn ropog a tüze.

— Mindenki a helyén maradjon!... Mindenki a helyén!

Közéjük rohanok. Bátorság magyar! Bátorság magyar! Mindenki a helyén maradjon!... En is lövök szüntelen, álva, szétvettem lábbal, nem törődöm semmivel sem már, nincs már egyetlen gondolatom sem...

A domb mögött az első rajvonalomban elhallgat a gépfegyver, előbb az egyik, aztán szakadozva a másik is, ritkul a puskaropogás, ... rohanok át hozzájuk örülten, ... elmered szemmel nézek szét, nagy Isten, az egész rajvonalon sorban fekszik a felturt földön, görcsbeszorult kezek a kilőtt puskák závarzatán, sárga, véres arcok, behunyt szemek; ... vakon, süketen, alétlan tántorogva futkosok egyik rajvonaltól a másikhoz, ... ott a másik rajvonalt, ... sorban egymás mellett a fiuk az árokban, mind holtan, az árok széle végig aranyosan csilámlik az ezer és ezernyi kilőtt réz patronhüvelyből, mint valami aranyló dicsény a véres halott fejek felett, — a két gépfegyver némán, feketén örökődik felettük! — Lenn jobbról sűrű tüzeléssel érkezik egy új század, két század baka, jön az erősítés, fenn a fák felett süvöltenek a srappellejnek, az orosz raj-

Hogyan hőszült meg szegény Nyitrai.)*

Irtá: BALÁZS BÉLA.

Most már alulról szagolja a violát, a nagy ezüsttel a mellén; most már elmondhatom. Elmondhatom, hogy Nyitrai eleinte félt. Nem is tagadta szegény. Őszinte, jó, finom érzésű fiu volt s még a vonaton is mind azon panaszkodott sápadt ajakkal, hogy fél, szörnyen fél; mit teyzen? Talán neuraszténia ez. Ő gyáva ember. Mindig is gyáva volt. Lője most magát főbe ezért? Fél egyedül a sötétben és fél a kutyáktól! A kiskutyáktól is. Átmegy előlük a másik járdára. Ha valamelyik hirtelen megugatja, szivdobogást kap. Sohse mert revolvert a házában tartani és most itt lóg egy fenegyagy Frommer, itt az oldalán, mint egy vicsorgó vadállat, hogy nem mer eludni. És neki kell háboruba menni! Irtózatos! Bizony nem nevéttünk szegény fiun. Sajnáltuk, mint egy betegét. Biztattuk, hogy majd megszokja. Csak a legénység ne vegyen észre semmit.

Egyelőre azonban csak rosszbodott a dolog. Mikor ránk hőmpölygött az első tavoli ágyudörgésnek hangja, valósággal beteg lett. Ugy részeket, hogy alig tudott menni. Így értünk el Zimony alá, éppen mikor minden ütözötek leg-

borzalmasabbja, a cigányszigeti, már javában tombolt. Egy egerlándi ezred mellett állunk tartalékban és rövidesen megjött a parancs: Szuronyt fel!

Mindnyáján Nyitrai felé néztünk. Szent Isten, az ő szakasza áll legelől s az osztrákok nézik! Nyitrai támoLygott, mint a részeg. Micsoda szegényvállás lesz ebből! Mindnyájunknak elszorult a torunk Hársog a parancs: Sulybal! Futólépés! Előre!...

Nyitrai!

Akkor valami váratlan történt. Nyitrai kirántotta kardját széles színházi páthoszu mozdulattal és megfogatta feje fölött. Ezt csak valami vidéki ripacstól láthatta egyszer. De még szavalt is hozzá. Aztán pedig rohánva elindult, hogy a legénység alig bírta követni. Ez mind olyan groteszken komikusán komédiás volt, hogy bizonyára mindnyáján nevéttünk volna rajta, ha nem lettünk volna megyőződve arról, hogy szegény Nyitrai félmélaben elvesztette az eszét. Mindig elől, mindig állva, soha fedezéket nem keresve. És mindig a leggroteszkebb színházi pózokban.

Estére megint összekerültünk. Legelsőbb Nyitraihoz rohantunk mindnyájan. Kimerülten fektet a szálmán, halásápadtan, verejték csurgott az arcáról.

— Nyitrai! Édes, drága jó pajtás! Mi van veled?

— Mi volna? — kérdezte halkan, fáradt, boldog mosollyal.

— Hát nem bolondultál meg? De hiszen

akkor hős lettél, öregem. Nyitrai, hogy lettél te hős?

Mindnyáján nevéttünk, hangosan, a boldog gyermekek kacagásával, mert kiáltuk az első tüzet és még együtt voltunk valamennyien.

— Nyitrai, hát nem féltél?

— De borzasztón féltém. Hanem mikor jött a parancs, odaszólt hozzám a Poborai szakaszvezető: „No, kezdődik! Vezessen csak, drága, jó hadapród ur. Elmezyünk mi maga után minden-hová, mert maga most a mi édesapánk. Nincs nekünk itt már se apánk más, se anyánk!” És micsoda hangon mondta ez, Uristen! És Poborai mondta ezt, aki negyven esztendő, ősz a haja. En pedig huszonkét esztendősné taknyos vagyok és rám nézett és mindnyáján rám néztek. Hatvan komoly férfi-szempár nézett engem, mint ahogy a gyermekek az apjukat nézik. Hát nem tudom, csak mentem!

— Drága, jó Nyitrai... De te szavaltál is; mi a csudát szavaltál nekik?

— Én? Nem tudom. Valamit az Istenről és hogy amig élek, nem fogom őket elhagyni.

Nagy könyvek csurogtak végig sovány arcán... most ott fekszik valahol a fekete szerb földben a nagy ezüsttel a mellén.

*) Szerzőnek „Lélek a háboruban” cím alatt most megjelent hadi-naplójából.

vonalak bomlanak, ritkulnak... — anélkül, hogy tudnánk, mit tesznek, gépiesen emelem fel balkezemet és révedezve nézek a csuklómra, — tizenöt perc, — mindenki a helyén maradt...

Dr. R. A.

Esetek.

A pontosság netovábbja. — Mikor a halottkém választékosan beszél. — Szó szerint. — Az orvosok réme.

A világháború egyik érdekes specialitása az új órájárás, amelyet május elseje óta már egészen megszoktak az emberek. Az új rend sehol sem okozott zavart, a katonaságnál, irodákban, kereskedésekben, műhelyekben stb. szinte észre sem veszik az emberek, hogy egy egész órával mindent hamarabb csinálnak. Csak éppen az egyik hivatalunk egy népszerű tisztviselőjénél támadt egy kis konfúzió, aki zsebóráját a régi rend szerint járatta s hivatalába egy órával később jár be. Egy kollégája a minap megszólította a tisztviselőt:

- Milyen óra szerint jársz te be a hivatalba?
- Kedves barátom, én már sok éve szorgalom a régi időjárás szerint a gazdámot, — választott a konzervatív tisztviselő, — én már megmaradok a réginnél!
- Szép, szép, — mondja a másik, — de én azt tapasztalom, hogy viszont az új órájárás szerint mégy haza a hivatalból.
- Az igaz, — volt a válasz, — de mit csináljak egyedül a hivatalban, amikor egy órával hamarabb ugys mindenki hazamegy...

Egyik lendvajárási falu halottkéme nagyon szeret választékosan beszélni. Ezt a választékoságot a jelentéseinek írásakor is szigorúan szem előtt tartja. A napokban például a következő jelentést küldte a főszoftgábrói hivatalhoz:

„Katoná Balint, élt 38 évet, a kór neme: bal talp felső rész rohamos támadás, kifakadás nincs, de a lábszár is dagadt, nézetem szerint a halál oka tüdőgyulladás lehet.

Domonkos István, élt 62 évet, a kór neme: hirtelen köhögés, a halál oka csak a hirtelen köhögés.

Jórárt Mátyas, élt 94 évet, a kór neme: vele született gyengeség, a halál oka vele született gyengeség.”

Ugyanez a halottkém szenvedélyes vadász és ebben a minőségében is nagyon szeret választékosan beszélni. Mikor egyik vadászata után megkérdezték tőle, hogy mi esett terítékre, így válaszolt:

— Bár az egységes nyulállomány célirányos volt, de fogékonyágra nem volt kapható! (Értsd, több nyul került ugyan a puskájára elé, de mind elszalasztotta.)

Lengyelországban történt egy olyan seregben, ahol magyarok és németek küzdöttek egymás mellett.

Szürkülő hajnalon, ütközet előtt beszédet intézett a százados az új népfelkelő századoshoz, mely előtte való nap érkezett a harctérre. Keveset beszélt, de lelkesített minden szavával, majd így fejezte be:

— Ha pedig úgy esnék, hogy valakit elér a golyó vagy a szurony, huzódjón hátra a közbőhelyre és ne jaggasson. Csendesen nyoszörgőjön, nehogy a német lesajnálja a magyart!

Csakhamar megkezdődött a hajrá s hamarosan be is fejezték a hős ki. A százados arca ragyogott az örömtől, csak akkor komolyodott el ismét, amikor a sebesülteket nézte végig. Éppen Tafota András kötözték. A karján is, meg a lábán is keresztülzaladt egy golyó.

— Hát veled mi van, Tafota? — kérdezi a százados részvétellel.

— Csendesen nyoszörgök, jelentem alásnan, — feleli ép kezével tisztelegve Tafota András.

Ez a kis történet itt esett meg Alsólendván. Egy gyöngye idegzett fiatalember a legutóbbi pótsorozás előtt szörnyen drukkolt, hogy tauglichnak találják. Borzasztóan nyugtalan volt és ezért elment mind a két orvosunkhoz, hogy nézzék meg őt, ki fogják-e dobni. Sőt lefogta és konzultálta az orvosokat az utcán, a kaszinóban, a

kávéházban s mindenütt, ahol csak összejöhetett egy orvossal. Az orvosok már ismerték a szerencsétlen s direkt féltek tőle.

Egyszer egy családí összejövetelen ez a félnék természetű úr összetalálkozott egyik orvosunkkal. Vacsoránál ültek, hölgyek és férfiak vegyesen, vagy tizenötven. Még körül sem hordták az első fogást, az orvosok réme szénvedő arc-kifejezéssel fordult az orvoshoz:

— Kérem, doktor úr, mit gondol, ki fognak dobni a katonaságot?

— Kérem, — felelte a doktor bosszusan — ezt nagyon könnyen meg lehet állapítani. *Tessék csak levetkőzni!*...

HIREK.

A vonat megáll

s az egyik másodosztályú szakasz ablaka leereszkedik. Parancsoló hang hallatszik:

- Hordár!
- Nem jön senkisé.
- Hor-dár!

Valamennyi kiszállt utas már a kijárónál van. Köztük és a hordár után kiabáló úr között óriási ür tátong.

— Horr-dár! — kiált kétségbeesetten az ideges úr és az ablakból kifelé forgatja finom kézitáskáját.

— Ho-orr-dár-rr!...

A szolgáltató vasuti tiszt kiált feléje valamit. A forgó kézitáska nem érti a mozdony sustorgása miatt.

— Hát nincs itt hordár? — jajgat.

Most a vasuti tiszt hangcsövet formál a kezéből és úgy harsogja:

— A hordárok a harctéren vannak!

A kézitáska megszűnik fogorni. Egy pillanatil mozdulatlanul pihen az ablakrámán és sárga rézszemét bámezzan meresztí az állomás-épületre. A kézitáska leszall a kocsi lépcsőjén. A kézitáska összeszorított fogakkal halad át a perronon.

Csakhamar egy társaságba gygyül. A háboru nélkülözőseiről, óriási terheiről beszélgetnek.

— Bizony, — mondja a kézitáskás úr, — ebben a súlyos időben mindenkinek nehezére esik a maga terhe!

A kézitáskájára gondol. Mert némelyik embernek ez is teher...

— **Halálozás.** Özv. Winkler Ferencné szül. Profel Mária urasszony, néhai Winkler Ferenc hercegi erdőmester özvegye, tegnapielőtt reggel 75 éves korában Lentiben elhunyt. A közbecsülésben álló matronát tegnap délután helyezték örök nyugalóra a lentii temetőben nagy részvét mellett. Az elhunytban Höhn Béla lentii körjegyző neje, Winkler Ferenc szombathelyi posta-főoszt és özv. Farkasovszky Endréné édesanyjukat vesztették.

— **Kirendelés.** A zalaegerszegi pénzügyigazgatóság Farkas János zalaegerszegi adóhivatali főoszték az alsólendvai adóhivatalhoz helyettesítésre ideiglenesen kirendelte. Az alsólendvai adóhivatal erősen megfogyott személyzetéből ugyanis a hadvezetőség legutóbb Lélek Imre adóoszték kórházi vizsgálatra behívta s emiatt vált szükségessé a helyettes kirendelése.

— **Kinevezés.** A kereskedelmi miniszter Abonyi Lajost, a budapesti Máv. igazgatóság pénzügyi főosztályának hivatalnokát, Abonyi (Tkálcséc) József alsólendvai lakós fiát, a Máv. központi üzletvezetőségéhez hivatalvezetővé nevezte ki.

— **Postamesternői kinevezés.** A kereskedelmi miniszter Domján Mariska mura-szombati postahivatali tisztviselőnőt, aki noszabb ideig működött az alsólendvai postahivatalnál is, a máramarosmegyei Borsára postamesternővé nevezte ki.

— **Kitüntetés a hősiességért.** A király Ronchetti Gáspár népfelkelő főhadnagyot, a zalaibakási herceg Esterházy-uradalom volt főerdeszt, az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért a Signum laudisszal tüntette ki.

— **Balatonfűred gazdát cserél.** A balatoni partvidék legrégibb, népszerű gyógyfürdője, a Szent Benedek-rend tulajdonában lévő Balatonfűred, a közel jövőben alighanem gazdát cserél. A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank bérbe akarja venni a fürdőt és az a célja, hogy világfürdővé alakítja át. Lán c z y Leó, a bank elnöke és több igazgatósági tag a mult napokban Balatonfűreden járt és a megvétel ügyében személyesen tárgyalt dr. Hajdu Tibor pannonhalmi főpáttal, továbbá a tihanyi apáttal és a fürdő vezetőségével. A tárgyalásokban részt vett dr. sipeki Balás Béla zalai főispán, a balatoni kormánybiztos és Ló c z y Lajos, a földtani intézet igazgatója is, mint geologus-szakértő. A Kereskedelmi banknak az a célja, hogy a fürdőt ötven évre veszi bérbe a Benedek-rendtől. A bank a bank évvel ezelőtt épített Erzsébet-szanatorium és a „Grand Hotel” tőkéletésítésén kívül közvetlenül a tó partján hatalmas, nagyszabású szállodát építene, külön szén-savas és balatoni szabad fürdővel. A szén-savas fürdőt tőkéletésítendő a bank, úgy, hogy naponta 2000 kád fürdőt adhasson. A kormány — hír szerint — nagyon jó szemmel néz Balatonfűred bérbeadását s a Benedek-rend is szívesen megválna a fürdő fentartásával járó gondoktól.

— **Az alsólendvai járás új rézgálicot kapott.** Emítetttük, hogy a földmívelési miniszter Zalamegyét újabb 2600 métermássa rézgálicot utalé ki a szőlők permtezésének megismétlésére. Ebből a mennyiségből Alsólendvas a járás szőlősgazdái 24 métermássa kapnak. Az alsólendvai járás rézgálica a mult heten már meg is érkezett városunkba és tegnapielőtt Alsólendván a város-házán a kiosztást is megkezdtek.

— **Óvodások vizsgája.** A helybeli községi kisdodova növendékeinek évről vizsgája július hó 2-án, vasárnap délután lesz megtartva a Blau-féle vasuti vendéglő kerthelyiségében. A vizsga ezuttal is nyilvános lesz. Belépti-díj 40 fillér.

— **Vesztett kutya garzdálkodása Pákán.** Sajnálatos eset hírelt közlök velünk a közeli Páka községből. Dr. Augustinovich Nándor pákai körorvosnak volt egy kedvec hászróv kutya. A kutyan a napokban különös izgatottság vett erőt s a rajta mutatkozó szimptomák arra vallottak, hogy a kutya megveszett. Egy őzietlen pillanatban a kutya megharapta a körorvos kezét, kevéssel később pedig a körorvos fiát, ifj. Augustinovich Nándort és egy Károly István nevű fiut harapott meg. Mikor nyilvánvalóvá lett, hogy a kutya dühös, kiirtották s az orvos, a fia és Károly István azonnal Budapestre utaztak, ahol a Pasteur-intézetben nyertek elhelyezést. Horvát Károly alsólendvai jár. állatorvos hétfőn kint járt Pákán s a szükséges intézkedéseket megtette. Az állatorvos a kutya fejét leoperálta és boncolás céljából Budapestre küldte. Minthogy a veszett bev több falubeli kutyát is megharapott, a megmarr kutyákat kiirtották s a hatóság szigoru ebzárlatot rendelt el. — Mint közvetlenül lapunk zárta előtt értesülünk, a sajnálatos eset áldozatai, dr. Augustinovich körorvos és a fia, továbbá a harmadik megmarr egyén állapota nem súlyos s egyppár nap alatt a Pasteurból teljesen gyógyultan érkeznek vissza Pákára.

— **Nagy jégéső.** Hétfőn estelele Lendvasárhely vidékén borzálmas idő dühöngött. Két óra tájban nagy vihar keletkezett, amelyet óriási jégéső váltott fel. Mintegy nyolc percen át mo-gyórónagyságu, sőt sok helyütt még ennél is nagyobb jégzemek estek. A jég elverte az amu-gy sem nagy gyümölcs-termést s ugy a gabonában, mint a többi terményekben is nagy pusztítást vitt végbe. — Mint Filőczról jelentik nekünk, hétfőn ott még a lendvasárhelyinél is nagyobb pusztítást okozott a jégéső s különösen a gabonában tett igen nagy kárt.

— **Vizsga.** Az alsólendvai elemi iskolában, úgy a katolikus, mint az izr. iskolában, a mult héten fejezték be a tanévét. A vizsgák mindkét iskolában csütörtökön reggel kezdődtek s már másnap be is fejeződtek.

— **Van tűzifa, nincs fuvaros.** A mult héten a lakosság körében az a hír terjedt el, hogy a város nem szerzett be annyi tűzifát, mint amennyit a polgárság köréből jegyeztek s ezért akik már most kifizetik a fa árát, azok kapnak fát, míg a többiek hoppon maradnak. Illetékes helyről erre nézve azt az információt kaptuk, hogy a fenti dologból egy szó sem igaz, a városnak sokkal több fája van, mint amennyit a polgárság köréből jegyeztek s így mindenkinek kerül, akármikor is fizeti be az általa bejelentett fa mennyiség árát. Sokkal nagyobb baj az, hogy most, amikor a közönség téli tűzifája biztosítva van, nincsenek fuvarosok, akik az erdőről beszállítsák a faraktárba. (A város ugyanis a kórház telken egy faraktárt létesített.) A falusi fogat tulajdonosok ugyanis kereken kijelentették, hogy „az uraknak majd akkor hordunk fát, majd ha az urak idejönnek helyettünk kaszáni” s eddig még a csendőrség igénybevétele sem lehetett rávenni őket, hogy fuvarba álljanak. Illetékes helyen most egy olyan paragrafust keresnek, amelynek alapján kényszeríteni lehet a fogat tulajdonosokat, hogy elfogadható díjazás mellett az „urak” (l) fáját hazafuvarozzák.

— **Lehet telefonozni Ausztriával.** Az osztrák és a magyar kereskedelmiügyi miniszterek által kiadott rendeletek szerint Magyarország és Ausztria közt részben helyredelt a telefontársaságok között. Beszélgetést lehet folytatni Alsó- és Felső-Ausztriával és Stájerországgal. Béccsel csupán dringend-beszélgetést lehet folytatni. A Béccsel folytatott beszélgetés 3 perccent 6 koronába kerül.

— **Hűten bádogos-segéd.** Kristofics Márton 19 éves stridovári születésű legény városunkban Elefand Dávid bádogosnál dolgozott, mint segéd. Elefand megbízott a segédben, a segéd pedig csunyán visszaélt ezzel a bizalommal. Elefand már hónapok óta észlelte, hogy a segéd feltűnő módon költekezik. Kristofics vasárnaponként hangos kiruccanásokat szokott rendezni a vendéglőkben s ilyenkor sokkal többet költött, mint amennyi a fizetéséből tellett. Végre rájött Elefand, hogy a segéd az ő zománc-edény rak-tárát dézmálja s a lopott dolgokat kéz alatt adogatja. Így termékek portékát adogatott el Hajdu Istvánnak, Tibauth Józsefnek és még több asszonynak. Kristofics nevelésesen olcsó pénzért adott túl a lopott holmikot, így pl. Hajduknak egyszer egy egész konyhára való finom zománc-edényt, ami megért 70–80 koronát, csekély 9 koronáért vett tőle. Kristofics az asszonyknak azt mondta, hogy a gazdájától keveset kap enni, azért kénytelen lymfódon pénzt szerezni. Mikor a hűtlen Kristofics megneszelve, hogy Elefand rájött a turpisságára, megszökött Alsólendvárról s azóta semmi nyoma. A csendőrség nyomoz utána s egyuttal kutatja azt is, hogy még kik vásároltak Kristofictól edényeket.

— **Öngyilkos jegyzői irnok.** Horváth Zoltán cskatornyai járásbírósi tisztviselőnek néhány hét óta vendége volt az ikerestivére. Horváth Árpád 58 éves sármelleki jegyzői irnok. Horváth Árpád, a vendég, egyik este azzal távozott el testvére lakásáról, hogy nagy fejfájása van, sétál egyet. Másnap reggel az uradalmi tisztikar előtt egy árok alján nagy vértócsában, átvágott nyakkal találtak. Még volt annyira ereje, hogy kocsit kért, de még mielőtt kocsit hoztak volna, meghalt. A vizsgálat megállapította, hogy Horváth öngyilkosságát követelt el, zsebkecséjét átvágta a nyakát. Horváth valamikor jóbb napokat élt; mint a grófi uradalom számvevőjének fia, gondos nevelésben részesült, de elzüllött s állhatatlan természete miatt sohol sem boldogult. Úgy látszik, nyomorúsága miatt lett öngyilkos.

— **Színészet a megyében.** Kővessy Albert úpejsti színársulata az egyik héten Zalaezgerszere érkezik néhány heti vendégszerelésre. Az előadások az Arany-Báránny nagytermében lesznek.

— Amikor szintén nagy drágaság volt.

1795-ben a francia forradalom okozta háborúk következtében Magyarországon is „kiütött” a drágaság, még pedig, mint akkor megállapították, az „óriási, az elviselhetetlen” drágaság. Azok persze, akik tehették, akkor is visszaeltek a helyzettel és „horribilis” árakat kezdtek szedni. Különösen a mérsárosok viseltek magukat rosszul, noha a többiek sem maradtak el tőlük. Eme borzalmak állapotok között a megyék hamarosan a sarkukra állottak és az árakat maximálták. Ezek közé tartozott Szilágymegeye is, ami Szilágyszavány község épen maradt publikációs könyvéből a napnál világosabban kiderül. A rendelet, amelyről szó van, szörül-szóra így hangzik: „1796 február 11-én Publikáltott a T. Nemes Vármegyének az a Parancsolatja, melyet tett az alább megírt Limitációk iránt, t. i. hogy azt minden Ember oly szorosnak köteleztetik megtartani, hogy ha azzal valaki ellenkezőképpen telesszik, minden kése-delem nélkül legottan 24 kemény Pálta büntetést fog szenvedni. Kelt Somlyón A. 1795 december első napján. Publikáltotta a Maga Processusába Tekints Szegedi László Ord. Sz. Bíró ur a maga helyén kietti napon.” Eme sorok után következnek a hivatalosan megszabott árak, amiből megtudjuk, hogy a legjobb marhahas fontja 4 krajcar volt. Az alább valót már 3-ért kellett mérni. A fagygyúra, szintén krajcarban számítva, 12 volt, a sertésűsúré, a birké 3, a kecskéké pedig 2. A legjobb gyertya fontját 24 krajcarért kellett adni, a legjobb szörös bocsork párját szintén annyiért. Hát, kérjük szépen, ez volt az említett óriási, elviselhetetlen drágaság, amely ellen a megyének sikra kellett szállni. Azóta a viszonyok és az árak nagy változáson mentek keresztül, de mindannak dacára is meg kellett volna valamit hagyni a száz esztendő előtti maximális parancsolatból, azt t. i., hogy aki drágábban árulja holmiját, az 24 kemény Pálta büntetést szenved. Ilyen rendelkezés ezáltal is sokat javitana a helyzeten.

— **Megveszett a kutya harapásától.** — Zadra vezek Lukács alsóharastyáni lakós 7 éves kisleányt mintegy hathétel ezelőtt egy kóbor kutya megratta. A szülők a dolognak nem tulajdonítottak semmi jelentőséget s a megmart gyermeket nem vitték orvoshoz. A gyermek állapota mind rosszabbra fordult s a minap teljes borzalmosságában kitört rajta a vesztetés. A szája habozott, körmözött, harapott, úgy, hogy hosszát megkötözve kellett tartani. A minap aztán végre kocsira fették és bevitték Cskatornyára dr. Kovácsics Ferenc járási orvoshoz. Az orvos megállapította, hogy a kisleányt veszett kutya marta meg s ettől a leány is megveszett. A gyermek menthetetlen, néhány nap alatt okvetlenül kiszvend.

— **Meglopta a foglyokat.** Huzák József horvátországi illetőségű egyén Lenti községben, az ott dolgozó orosz foglyoktól ruhát, cipőket és több más apró tárgyat lopott. Huzákot feljelentették s a pozsonyi hadosztálybíróóság szerdán ítélkezett felette. A foglyok tolvaját a hadosztálybíróóság huszónapi fogságra ítélte.

— **Az 1900-as dátumu huszokoronások bevonása.** Az Osztrák-Magyar Bank hirdetményt tett közzé, mely szerint az 1900. március 31-iki dátummal ellátott huszokoronás bankjegyeket e hó 30-ig bevonják s azon túl teljesen elvesztik az értéküket.

— **Országos vásár.** Holnap, hétfőn országos vásár lesz Alsólendván.

— **Életunt gazda.** Pintarics Máttyás 54 éves mártonhelyi gazda hétfőn hajnalban ismeretlen okból felakasztotta magát. Mire ráakadtak, már halott volt.

— **Lélek a háboruban.** (Balázs Béla honvédtizedes hadinaplója.) Az első hadinapló, amelyet nem civil haditudósító, vagy műkedvelő tiszt írt, hanem iró, aki közönvédsorban harcolt. Balázs Béla, a fiatalabb írógárda e jelse, ebben a szenzációs könyvében összegyűjtötte mindazt, ami mondani valója volt a körülötte történt vées dolgokról. De nemcsak a tartalom szenzációja a könyvpiacnak, amely talán elsőnek mutatja meg egy iró, egy látó és figyelő lélek élményeit a háboruban és elsőnek vet világít egy csomó új és meglepő észre, amit a háború vetett eljékebe, de szenzációs a könyv kiálltása is. Díveky Józsefnek, a háború előtt Brüsszelben élt világhírű magyar rajzolóművésznak a rajzi díszítik a könyvet. Díveky szintén nem messziről nézte a háborút, hanem közkatona sorban harcolt. A valóságban áltél élményekből született a könyv zövege s abból születtek a képek is. A katonát, az embert mutatják pöz n.l.kül, görögűz nélkül. A könyvet művészes kiállításban Gyomán a Kner Izidor-féle nyomdai műntesztet adta ki; az ára köté 4 korona. Minden műrtő és könyvtárnak melegen ajánljuk Balázs Béla értekes, szép könyvét.

— **Változás a tábort postai csomagforgalomban.** Tábort postai magáncsomagok az eddigi feltételekkel a 140, 166, 168, 187, 267, 300, 338, 341, 345, 349 és 513 számú tábort postákhoz is küldhetők, ellenben a 12, 13, 15, 19, 19-II, 22, 22-II, 22-III, 24, 25, 30, 31, 36, 50, 52, 54, 56, 57, 62, 74, 80, 86, 89, 100, 101, 102, 111, 118, 128, 130, 137, 141, 142, 144, 145, 136, 160, 163, 172, 174, 202, 204, 225, 227, 231, 251, 253, 256, 313, 355, 501, 503, 505 és 506 számú tábort postákhoz további intézkedésig nem vehetők fel.

— **Életjel másfél év után.** Tomcs József 20-as honvéd még a tavaly téli kárpáti harcokban eltűnt. A napokban egy levelezőlapot küldött Szibériából, melyben közli, hogy fogságban van.

— **A tanító fizetése.** Dacára annak, hogy már 1916-ban evickélünk és sok minden tekintetben előrehaladtunk, a régi szokások egyrésze megmaradt és a konzervatívizmusban nagy magyarok még mindig nem akarnak engedni a negyvennyolcól. Ezt bizonyítja a többek között az a most megjelent pályázati hirdetés is, amely azt foglalja magában, hogy a balatonkenesei kántortartói állás megüresedett és hogy az a boldog halandó, aki elfogja nyerni, milyen javadalmasban részéül. Mondja pedig a hirdetésny a következőket: „Javadalom kézpénz 31 kor. 50 f. Didactorium helyett 8 kor. 40 fill. coquia helyett első évben 42 kor. Buza 18 hl. 76 l. Hus 28 kg. és ünnepi diákok tartására marhahas ismét 28 kg. 50 szék. Fagygyú 8 kg. 40 dkg. Kősékása 12 l. 74 dl. Tüzelőfa 18 köbm. 68 köbcm. Egy fertálytelek szántóföld, munkája, természet takarója, behordója az egyház. Legelőillek hat hold, művelheti a tanító. Széna a helység réjtérő 6 q 72 kg. Tandijválság címén 307 kor. 20 fill. Borkollekta helyett 200 kor. Polgári adót az egyház fizeti. Trágyát évenként kihordja az egyház. Temetési stóllak szabályzat szerint.”

— **Ellopott gépszij.** Csesztregről jelentik, hogy a pusztaszentpéteri gazdaságban a pajtából egy 7 méter hosszú, cséplőgéphez használt gépsziját elloptak. A tettes ismeretlen. A csendőrség nyomozza a tolvajt.

— **A „Vasárnap Ujság”** legutóbbi száma szenzációk képeket közül a skagerraki tengeri csatával kapcsolatban, közli többek között az elpusztult angol hajók képeit. Kitchener képe s a Hamphshire hajó, melyen elpusztult, szintén benne van e számban. A többi képen is mind kiválóan érdekes harczeri látóvétel. Szepirodalmi olvasmányok: Havas Aliz és Walter Bloem regénye, Szóllósi Zsigmond tárczája. Egyéb közlemények: Sebők Zsigmond arcképe és nekrológja s a rendező leírásokról: a háború napjai, Irodalom és művészet. Sakkjáték. Halálkozás stb. — **A „Vasárnap Ujság”** előzetési ára negyedezre 61 korona. „Világákrónika”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnap Ujság” kiadói hivatalban (Budapest, IV., Egyetem-utca 4.). Ugyanítt megrendelhető a „Képes Népnap” a legolcsóbb újság a magyar nép számára, fél-évre 2 korona 40 fillér.

— **Tízparancsolat perlekedők részére.** Egyes németországi törvényházban a következő 10 hadiparancsolat fűggesztettek ki: 1. Óvakodj perекől, kimenetlők mindig bizonytalan. 2. Ne fuss minden csekélység miatt a bírósághoz; sok időt, pénzt megtakarítás s sok haragotl megmenekülisz. 3. Ha vitát van, vizsgálj meg ellenfeled szempontjából is. 4. Per előtt kisérelj meg egyezséget és engedj szóhoz jutni ellenfeledet is; ilyenformán sok dolog tisztázódik. 5. Soha se tégy olyant, ami ellenségednek árt, neked pedig nem használ. 6. Soha se mondjad ellenfelednek, hogy hazudott. 7. Hogy csalt. 8. Kövesd a bíró tanácsát, ha egyezséget ajánl. 9. Szerződéseidet foglald írásba s mielőtt aláírod, figyelmesen olvasd el. 10. Ellenfeledet ne keresisd el, hát ha valamikor rászorulsz.

— **Az anya büne.** A pótréti csendőrség jelentése szerint Horváth Mari 20 éves hajadon előlfejtve nyolchónapos magzatát. A bünés anyát letartóztatták.

— **A „Nyugat”.** Ignatus, Ady Endre és Fenyő Miksa szerkesztésében megjelenő szepirodalmi folyóirat legutóbbi száma a következőkben igen érdekes tartalmat jelent meg. Schöpfung Aladár: Babits Mihály új verseskönyve. Rozványi Vilmos: „Recitativ”. Kozsolyáni Deszö: Babits Mihály. Kemény Simon: Így élem világom. Jégzetek a margóra (Versek). Karthy Frigyes: Legenda az ezerarcú lélekről (Novella). Szép Ernő: Versek. Halász Imre: Török-magyar vonatkozások (Bejegyzés). Ambrus Zoltán: Háborús jegyzetek. Kassák Lajos: Missió királyasága (Regény IV.). Ady Endre: Notázó, vén bakák (Vers). Ignatus: Gőrgyey.

A „Nyugat”, amely minden hó 1-én és 16-án jelenik meg, egy évre 28 K, félére 14 kor, egyes szám 1 K 40 fill. Főmunkatársak: Ambrus Zoltán, Babits Mihály, Elek Artur, Halász Imre, Kaffka Margit, Laczkó Géza, Móricz Zsigmond, Osvát Ernő és Schöpfung Aladár. A „Nyugat” előtávirányzámot díjtalanul küld a kiadói hivatal: Budapest, IX., Lónyay-utca 18.

MILLIÓK 14-ik száma
KÖNYVE megjelent!
Ára 30 fill.

Ohnet György: „ALKONY.”
Kéthetenként egy teljes regény jelenik meg!
Minden szám kapható BALKÁNYI ERNŐ könyv-
kereskedésében Alsólendván. Ára 30 fillér.

Muraszentmárton

községben egy

jóforgalmu vendéglő

és mészárszék

elköltözés miatt

azonnal eladó vagy bérbeadó.

Özv. Filó Vincéné.

MEGJELENT
az OLASZ harctér
terképe

teljésen új, a legtökéletesebb kiadásban! Ára csak
Nélkülözhetetlen minden **1.50**
újságolvasó embernek! !korona!

Kapható BALKÁNYI ERNŐ
könyvkereskedésében Alsólendva.

Hirdetések jutányosan felvételnek
a lap kiadóhivatalában

KESZLER ZSIGMOND

gépraktára — ALSÓLENDVA — Vasuti-utca.

AJÁNLÓK:

Mezőgazdasági gépeket: Háztartási gépeket: —

mint ekék, talajmivelő eszközöket, konkolyválasztót, árpa- és tengeri-darálót.

Szőlőgazdasági gépeket:

„ATTILA” és „VERMOREL” rendszerű permetezőket és kénporozókat.

Mindenemű alkatrészek és műszaki cikkek, mint gőzkazán-feszmerők, indítók és szabályozók megrendelése és használat javíttatása.

Használt gőz- és motoros cséplőkészletek adás-vételi közvetítése.

Ugyanitt egy felszerelt, kevésbé használt női kerékpár és egy dupla csősorozító gép (6-os gőzlokomobilhoz) mérsékelt árban eladó.

jégszekrényeket, „SINGER” csatládi, elsőrendű „DANUBIA” karikahajós Central-Bobbin és ipari varrógépeket.

Grácsi kerékpárokat, tüzfecskendőket és szivattyukat.

Alsólendván, a Főut legszebb és legforgalmasabb pontján, ujonnan épült modern házban egy szép tágas

üzlethelyiség kiadó.

A helyiségben öt év óta egy modernül berendezett mészárszék és hentesüzlet állott, mely a tulajdonos bevonulása miatt most megszűnt. **Mészáros vagy hentesnek kiválóan alkalmas a hely.**

Bővebbet a tulajdonosnál:

Balkányi Ernőnél, Alsólendva

Könyvnyomdába egy jó magaviseletű 13-14 éves

TANONC

felvétetik Balkányi Ernőnél.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy

KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

Köhöges rekedtség, hurut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés

ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván Fuss F. Nándor gyógyszerárban.

180-141

Urak!! Drága a gyufa,
dohányos ember okvetlenül vegyen nálam egy elsőrendű, praktikus

öngyújtót

mert az lényegesen olcsóbb. Tetsetős alakjánál fogva kedvelt cikk.

Balkányi Ernő, Alsólendván.

Alkalmi ajándékok!

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabb
zsebórák, láncok, arany és ezüst ékszerek,
China-ezüst disztárgyak, evőeszközök stb.

legnagyobb választékban, jutányos áron kaphatók

Mayer Ödön órás és ékszerésznél

ALSÓLENDVA, Főutca.

Nagy raktár fali- és ébresztő-órákban, valamint látszerészeti cikkekben, időmérőkben stb. Javítások szakszerűen végeztenek!

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SANDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár őrü-divat cikkeiben.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut., Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS babsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER FÜLÖP üveg-, porcellán-, fűszer- és vegyesárukereskedése.

FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász. Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemegé-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata. Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GABOR peknyester

Özv. GALLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCICS JÓZSEFNÉ szikviz-gyára, Alsó-utca.

GERICS JÁNOS vegyeskereskedése, sajtár-, szita- és kézikosarak raktára, szesz italok kismértékbeni eladása, a vasutállomás attellenében.

HEGEDICS ISTVÁN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DÁVID szállítási (spediteur) vállalata

LEVASICS FERENC építési vállalkozó és cementmunka készítő

MAYER ÖDÖN óras és ókszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mazoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz- asági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PAL épü-et- és géplakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

SCHRANTZ ELEK (Alsólendva, Templom-tér, dr. Filkor-féle ház) készít műveszi fényképeket bármilyen nagyságban, jutányos árért. Felvétel minden nap. Fényképnagyításokat olcsón vállal!

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut.).

SIMONKA JÁNOS szíjgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerekpárok javítását.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és bőrkereskedése a vasuti állomás attellenében.

SPIEGEL ADOLF, a vasuti vendéglő bérőlje.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sirkőraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS Alsólendva. Elad szőlőoltványokat a legjobb fajokban.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi káves.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédcis.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvasvárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg. Eternit-pala raktár.

EPPINGER JÓZSEF kereskedő Csesztreg.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bantornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédcis.

FÖLDES MÓR „Royal“-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkóc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédcis.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Peteshaza.

GAAL SANDOR molnár Rédcis.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bantornya.

HORVATH MÁRTON bádógosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celdömölk.

HERZ MÓR kereskedő Velémér (Vasm.)

HARANGOZÓ JÓZSEF ujonnan megnyílt vendéglője és vegyeskereskedése Nagypalánán.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédcis

KONTLER KÁROLY kovács és gépész Lendvahosszúfalu.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvasvárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvasvárhely.

MOSONYI SÁNDOR kereskedése Resznek

MAYER JAKAB kereskedő Muraszzerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebeleszmarion

NEMETH ISTVÁN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin).

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvasvárhely.

SZOCsÁK LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murarér

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÖRT” nagyszálló Budapest.

VADNAY GÁBOR bognár Léhövahosszúfalu.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvasvárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bantornya.

WEINSTINGL JAKAB uradalmi műmalma Böhönye (Somogy-m)

A t. Vendéglős uraknak

figyelmükbe ajánlom, hogy a
legjobb minőségű s legszebb

papir-szalvétát

akármily mennyiségben, cim-
nyomással vagy anélkül, a
legolcsóbb árban szállítom.

Balkányi Ernő, Alsólendva.

Gyönyörű illusztrációk!

A most folyó világháborúnak valóságos szenzációját képezi az a folyóirat, mely 32 oldal terjedelemben, gyönyörű illusztrációkkal

30 fillér

A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg!

A Világháború Képes Krónikája

Mesésen olcsó árért!

cimvel jelenik meg. Minden füzet a háború eseményein kívül a háború humorát is közli. Minden számban egy nagy műmelléklet!

Egy-egy füzet ára csak **30 fillér!** **30 fillér**

A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván.